

služebním, ve výnosu přesně vymezeném, t. j. v kategorii stromistrů, neb revisorů vozů, nebo vlakových revisorů. Nevyhověl-li žalobce tomuto základnímu předpokladu, nesejde již ani na tom, jak mu byla celková služba propočítána.

Čís. 5374.

Pozůstalostní soud nemůže pověřiti notáře inventurou nemovitého jmění mimo obvod okresního soudu jeho sídla. V takovém případě jest dožádati o výkon příslušný soud, jenž ovšem může pověřiti opět příslušného notáře jako soudního komisaře.

Naříditi soupis jmění k návrhu nepominutelného dědice jest oprávněn jedině soud pozůstalostní. Nařízen-li soupis »pozůstalostního jmění«, jest rozsah soupisu dostatečně určen. Pozůstalostní soud není povinen, žádati na nepominutelném dědici zálohu k provedení soupisu.

(Rozh. ze dne 14. října 1925, R II 316/25.)

K žádosti nepominutelného dědice, již ohlásil a uplatňoval nárok na povinný díl a zároveň žádal za zřízení inventury ve smyslu §§ 67 a 68 III. dílčí nov. k obč. zák. a § 794 obč. zák., nařídil p o z ů s t a l o s t n í s o u d inventuru veškerého pozůstalostního jmění a pověřil provedením inventury notáře v U. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu dědice potud, že zrušil napadené usnesení i usnesení prvního soudu, pokud jimi byl pověřen notář v U., by jako soudní komisař provedl inventuru případného nemovitého jmění i mimo obvod okresního soudu v U., jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

D ů v o d y:

Ježto napadeným usnesením bylo rozhodnutí soudu první stolice potvrzeno, byl by mimořádný dovolací rekurs dopuštěn jen za předpokladů §u 16 nesp. říz., totiž pro zřejmý rozpor se spisy neb se zákonem nebo pro zmatečnost. V zřejmém rozporu se zákonem jsou napadená usnesení potud, pokud jimi byl pověřen notář v U., by jako soudní komisař provedl inventuru případného nemovitého jmění i mimo obvod okresního soudu v U. Usnesení soudu první stolice sice příkaz ten nedává výslovně, ale z vývodů, kterými oduvodněno rozhodnutí o rozkladu, plyne jasně, že se vztahuje i na jmění v sousedních okresích. Pokud jde o jmění nemovité v cizích okresech, příčí se daný příkaz zřejmě předpisu §u 117 j. n. Podle něho přísluší výkon všech reálních úkonů a zejména i inventury — mimo výjimečné případy, kterých tu není — onomu okresnímu soudu, v jehož obvodě věc leží. Vyskytne-li se tudíž, že do pozůstalosti patří také nemovitosti v okresech cizích, je o provedení inventury o nich požádati podle §u 37 odstavec druhý j. n. okresní soud podle §u 117 j. n. místně příslušný, jemuž teprve je zustaveno, by jí po případě pověřil notáře jako soudního komisaře podle §§ 183—185 not. ř. Slušelo

proto napadené usnesení a s ním i usnesení soudu první stolice v tomto směru zrušiti.

Jinak není předpokladů pro mimořádný dovolací rekurs podle §u 16 nesp. říz. Soupis jmění byl nařizen k návrhu nepominutelného dědice, který k němu byl podle §u 804 obč. zák. oprávněn. Podle §u 92 odstavec první nesp. říz. musí soud soupis pozůstalostního jmění naříditi, když osoba, podle občanského zákona k tomu oprávněná o jeho zřízení žádá. Ježto jde o výkon, jež dlužno provésti za pozůstalostního řízení a podle předpisů patentu o projednávání pozůstalosti, je zřejmo, že jej může naříditi jen soud pozůstalostní (srv. též rozhodnutí čis. 252 sb. n. s.). Pozůstalostní soud nařídil toliko »soupis veškerého pozůstalostního jmění«, nikoli jmění zůstavitelova syna Rudolfa G-a a jeho manželky Herminy G-ové. Neměl proto ani příčiny, by vlastníky tohoto cizího jmění slyšel, než své usnesení vydal. Výrazem »soupis pozůstalostního jmění« jest jmění, o kterém soupis má býti zřízen, vzhledem k předpisům §§ 531 a násl. obč. zák. a §§ 97 a násl. nesp. říz. s dostatek přesně označeno a jest zejména jasně řečeno, že nemovitosti patřivší v čase úmrtí zůstavitele již manželům Rudolfu a Hermině G-ovým, do soupisu pojeti není. Také není předpisu, podle něhož by pozůstalostní soud byl býval povinen, žádati na nepominutelném dědici zálohu pro náklady soupisu jmění, nemůže tudíž ani v tomto směru jíti o zřejmý rozpor se zákonem. Jiné rozpory se zákonem neb spisy neb zmatečnosti stížnost sama ani netvrdí a také jich ve spisech jinak nelze shledati. Nejsou tudíž — kromě výroku v úvodě tohoto rozhodnutí uvedeného — jinak předpoklady §u 16 nesp. říz. pro mimořádný dovolací rekurs dány.

Čis. 5375.

Dlužníka lze po rozumu §u 47 ex. ř. přidržeti jen k tomu, by udal své přítomné jmění, nikoliv též k tomu, by vyjevil, jak naložil dřívějším svým majetkem.

(Rozh. ze dne 15. října 1925, R I 855/25.)

K návrhu věřitele dle §u 47 ex. ř. dostavil se dlužník k roku, předložil seznam majetku a prohlásil, že jest ochoten přisezně potvrditi, že údaje v seznamu jsou správné a úplné a že ze svého jmění nezamlčel ničeho. Věřitel navrhl při roku, by byl do přísahy pojat dodatek ohledně zodpovídání se dlužníka, jak naložil s jednotlivými položkami svého příjmu. Ježto se dlužník zdráhal tento dodatek zodpověděti, uvalil na něho první soud k návrhu věřitele vazbu. **D ů v o d y:** Povinná strana dostavila se sice k roku ku složení vyjevovací přísahy a projevila ochotu, složití vyjevovací přísahu v tom směru, že její údaje v seznamu jmění jsou správné a úplné a že ze svého jmění ničeho vědomě nezamlčela, kdežto na zvláštní otázky strany vymáhající, jejíž odpověď měla býti dle návrhu vymáhající strany pojata, přísahu složití se zdráhala, ačkoliv jí okolnosti ty jsou dle vlastního doznání známé, a žádala, aby od pojetí jich do přísahy vyjevovací bylo upuštěno. Strana vymáhající učinila proto návrh na uložení vazby proti straně povinné za účelem donu-